

ŠVENTADIENIO BALSAS

Adelaide, 1953 m. spalio mėn. 25 d., Kristaus Karaliaus Šventė. Nr. 30.

X. Kentėjimai

Greta savo sesutės laimės kentėjimas žmogaus gyvenime vaidina nelaimingą vaidmenį. Jis yra lyg toji vargšė pasakos Pelenė, kuri nelaimai sutinkama, nekviečiama, bet iš tikro yra artima giminaitė.

Tačiau kentėjimas turi valdovo lazda ir teisėjo galią: jis apsprendžia žmogaus vertę ir jo likimą. Kentėjimas yra pirmasis Dievo angelas, kuris pas mus siunčiamas. Mums reikia su juo kovoti, kaip patriarkui Jokūbui per visą naktį, o per visą gyvenimą jausti smūgius. Yra žmonių, kuriuos kentėjimai ne vien pritrenkia, bet sugniuždo ir tarsi piktais nuodais užnuodija. Kiti gi iš tos kovos išsineša pašventinimą, išrinkimą, pašaukimą, kaip anas Izraelio kovotojas.

Pastebėtina, kad nėra taip, lyg vienas kentėjimas žmogų užnuodytų, kitas gniuždytų ar pašventintų. Tik žmonės yra skirtingi. Ir mažiausia kančia vieną gali palaužti, o didžiausias smūgis stiprios dvasios žmogaus gali būti puikiai atlaikytas.

Vienus žmones kentėjimai užnuodija. Kentėjimų įtakoje jie tampa apkartę, pikti, kietasprandiški, neapykantos pilni. Visa jų būtybė smarkiai purtosi kentėjimo ir slepiasi nusivylimu. Kas šviesu, užgęsta juose. Jie žengia pirmyn sugniaužtais kumščiais ir grieždami dantiemis; linksmi ir laisvai juoktis jie nebegali. Jie pasiruošę pulti kiekvieną būtybę, kuri į juos artinasi. Jie praranda pasitikėjimą žmonėmis, manydami, kad iš viso nebėra jokio nekaltumo, gerumo, ištikimybės. Murmėdami jie sutinka nuoširdumą, kuris jiems parodomas. Tikėti, viltis ir mylėti jie jau nebegali.

Žinoma, joks žmogus taip užnuodytas negimsta, bet tokiu tampa gyvenimo kelyje. Tiksliai gal kartais jam kentėjimai buvo per daug neteisingai ir žiauriai priskirti. Kitiems gi viskas dūžta, lūžta, nesiseka - juos tiesiog persekioja likimas, daiktai ir žmonės. Pav., vargšų kuprelis, raišą ar šiaip keistą žmogų viso kaimo vaikai išjuokia ir persekioja. Bet nėra tokio kentėjimo, kuris būtina užnuodytų. Ir tas kuprelis ar šlubis, visų išjuokiamas, savo sieloje gali nešioti saldybę, šventą kantrumą, atsidavimą ir meilumą.

Kiti žmonės kentėjimų palaužiami, sugniuždomi. Jų dvasios jėgos, drąsa, viltis ir norai sugriuva, tampa paraližuoti, atbukinti. Jie pasidaro išvargę ir viskam abejutiški. Jie kaip užguiti gyvuliai, kantrūs asilėliai nuo ryto ligi vakaro velka jungą, nebesipurto, nesipriešina, nebejudina nė pirštelio, kad kentėjimą atstumtų. Tokių žmonių širdyse nėra kartumo, neapykantos, nes jie jau per daug nuvargę, kad besipriešintų. Jie tik laukia mirties. Kadangi jie visa pasyviai iškenčia, jų būtybė dėl kentėjimų nepasiturtina, neprasiplečia. - Žinoma, kraštutinis sugniužimo laipsnis pasitaiko retai, bet kentėjimų su gniuždančia

itaka žmonės patiria beveik kasdien.

Trečioji žmonių klasė apima tuos, kuriuos kentėjimai pašvenčia, sukilnina. Kentėjimas jų sieloje iššaukia naujų jėgų ir veiksmų reakciją. Tuo jie skiriasi nuo sugniuždintųjų. Jų sielos judesiai yra geri - tuo jie skiriasi nuo užnuodytųjų. Ir kartūs kentėjimai nepalieka juose kartumo. Šis tarsi sudeginamas tyroj liepsnoj. Skausmas juose tik pažadina geriausias jėgas, sustiprina jų nuolankumą, atsidavimą ir suteikia naujo džiaugsmo - kentėjimo džiaugsmo, kentėjimo laimės. Žmogus susijungia su Dievu, Jam tampa atviras, prisipildo Jo malonės. Nepaslaptis, kad visi malone apdovanoti žmonės buvo dideli kentėtojai. Kentėjimas jiems buvo lyg pašventimo šaltinis, lyg antras krikštas, kuris juos dvasiniai atgimdė.

Iš kentėjimais pašvęstų žmonių trykšta ypatingas spindesys, nuostabus patrauklumas. Nors jie niekam neužsimintų apie savo kentėjimus ir visuomet šypsotųsi, bus jaučiama juos supanti stipri ir gaiivi atmosfera. Kas tokiu būdu leidžia savyje pasireikšti kentėjimo itakai, tam rimta gyvenimo mįslė jau yra išrišta. Jis niekuomet neklaus musivylęs "Kodėl? Kodėl?", bet pasveikins ir apkabins kentėjimą, kaip Kristus apkabino savo kryžių. Sveikas Kryžiau, vienintelė viltis!

Taip skirtingai veikia į žmones kentėjimai. Jie turi slaptinę jėgą, kuri nutraukia visas kaukes bei uždangas ir parodo sielos gylybes. Malonė - juk iš savęs viena nieko nedaro - daug priklauso nuo žmogaus geros valios ir nuo jo sielos laisvės, kaip jis skausmą sutinka. Kentėjimas yra žmogaus teisėjas: mes patys save nuteisiamė. Kokį žmogus duoda atsakymą būdamas Alyvų ir Kalvarijos kalne, tuo jis parciškia savo vidaus būtybę. O žodžiai, ištarti ant kryžiaus, visuomet yra paskutiniai žodžiai. Jie galioja amžinai.

(Mintys iš P.LIPPERTO "Abenteuer des Lebens")

-----***** O *****-----

PAMALDOS LIETUVIAMS ŠI SEKMADIENI, KRISTAUS KARALIAUS ŠVENTEJE (spalių m.25 d.): 8 val.ryto LOBETHALyje ir 5 val.vak. ADELAIDEJE, šv.Juozapo bažnyčioje. -

IŠPAŽINČIŲ nuo 5 v.vak.klausys T.LEONARDAS, C.P.

Ši šventė ypatingai skiriama maldoms už neteisingai persekiojamus tikinčiuosius. Visose Pietų Australijos bažnyčiose nuo paskutiniųjų ryto Mišių iki vakaro bus ŠVČ.SAKRAMENTO ADORACIJA. Mūsų bažnytelėje taip pat. Kas eis pro šalį, teužsuka pasveikinti Viešpatį, pasislėpusį Eucharistijoje. Jaunuoliai ir mergatės gali užsirašyti po pusę valandos poromis paklūpoti tarp 2 ir 6 val.p.p.Lapas bus zokristijoje ant durų šeštadienį prieš piet.

PO VAKARINIŲ (6 v.v.) MIŠIŲ bus ŠVENTOJI VALANDA, skirta bendram susitelkimui, giesmėms ir maldoms.

*** KITA SEKMADIENI (lapkričio 1 d.) PAMALDOS: 9 v.ryto ALBERT PARKE ir 10,30 Adelaidėje. - VĖLINIŲ PROGA po pietų bus einama į kapines aplankyti mūsų tautiečių kapų: 3 v.p.p.renkamasi prie įėjimo į General Cemetery WEST TERRACE, Adelaidėje, o 4,30 v.p.p.CELTENHAM kapinėse.

Kun.P.Jatulis, Archbishop's House, West Terrace, ADELAIDE, S.A. (LA 3551)
Kun.L.Kemóšis, St. Brigid's Presbytery, 211 Aberdeen Str., WEST PERTH,
W.A. (Telef.: BA 4583)